

Ved Udnyttelse af de Muligheder, som det nu herskende økonomiske System byder, er der ved gensidig Hensyntagen mellem Landene tilvejebragt saadanne Handelsaftaler, som er Betingelsen for Nutidens Handel.

Ved denne Politik har man sikret Betalingsbalancen og en forholdsvis gunstig Udvikling i Landets økonomiske Forhold uden dog at have overvundet de Nedslag, som fulgte af Verdenshandelens Formindskelse og de betydelige Prisfald og andre Indskrænkninger i Eksporthandelens Udbytte. Den økonomiske Politik har medført en Forøgelse i Landbrugets Afsætning og samtidig en gunstig Prisudvikling for danske Produkter. Hvad Erhvervene uden for Landbruget angaar, har disse gunstige Konjunkturer, og den hele Udvikling har da medført en mærkbar Forbedring i de økonomiske Forhold baade for Borgerne, for Kommunerne og for Staten. Antallet af beskæftigede har været i Stigning, og Arbejdsløsheden er heldigvis formindsket, uden at dette Samfundsonde dog er fjernet.

En Betragtning af alle Forhold, som viser sig for Produktion og Afsætning, maa da føre til, at man fortsætter en Politik over for Krisevanskeligheder og internationale Forstyrrelser som den, der nu i flere Aar har ført Landet ind i en rolig, fremadskridende Udvikling. Saa længe Europas store Nationer, der er Købere af Landbrugsprodukter, opretholder Kravene til de Lande, der vil sælge, kan væsentlige Lettelser for Handelen og særlig for international Samhandel ikke ventes. Man bør derfor fra alle Sider medvirke til Udførelse af de fornødne Funktioner paa en saadan Maade, at alle Samfundslag føler Samfundets Omsorg og bliver skaanet for Krisens Virkninger i videst mulige Omfang.

Det maa sikkert erkendes, at Fremtiden er meget usikker; hvilken Kurs der vil blive fulgt i Verden, er ukendt, men foreløbig vil det være naturligt, at hele Nationen samles om at udnytte de Konjunkturer, der er til Stede, og om Udbygning og Konsolidering af det nationale Erhvervsliv med deraf følgende Beskæftigelse for danske Arbejdere.

For det Erhverv, Landbrugserhvervet, hvis Opretholdelse er af største Vigtighed ogsaa for Opretholdelsen af de industrielle Erhverv, er den indtraadte Bedring næppe tilfredsstillende, men helt ødelæggende vilde det være for dette Erhverv, om man gik til saadanne indgribende Ændringer i den Kontrol og Regulering over for Handelen med Udlandet, hvorom der fremsættes Krav. Det vil ligeledes være nødvendigt at opretholde den Beskyttelse af Landbrugserhvervet, som ved forskellige Love er tilvejebragt og ordnet ved særlige Forordninger angaaende Handelen med Kød og Korn og Produktionen af Svin, Kartofler og Sukkerroer.

Med Hensyn til Landbrugets Gældsforhold maa Bestræbelserne samle sig om at bevare den lavest mulige Rentefod. Det maa beklages, at de tidligere foreslaaede Lempelser i Landbrugets Forrentningsbyrde ikke er blevet gennemført paa det rette Tidspunkt, og de meget ændrede Vilkaar for Landbruget gør det rimeligt, at Spørgsmaalet fremdeles er Genstand for Overvejelse.

Sideordnet med Samfundets Forpligtelser over for Landbrugserhvervet maa nævnes Forpligtelsen til en fortsat Virksomhed for at skaffe Beskæftigelse for det endnu alt for store Tal af arbejdsløse. Der kan næppe paaregnes en meget stor Udvidelse af Erhvervene under de forhaandenværende Forhold, og da Arbejdsløsheden i særlig Grad virker paa den Gruppe Arbejdere, der betegnes som ufaglærte, maa Kræfterne sættes ind for en Ophævelse af denne Arbejdsløshed. Hvis der er Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget, saaledes som det er sagt, maa denne Mangel afhjælpes ved Hjælp af de arbejdsløse, der er i Stand til at udføre Landbrugsarbejde, men Betingelsen er naturligvis, at Landbruget viser Villighed til at beskæftige de arbejdsløse, der er ledige, uden Hensyn til disses Alder. Hvis der i Landdistrikterne savnes Boliger for Arbejdere, maa saadanne tilvejebringes, om fornødent med lignende offentlig Støtte, som er ydet til Byerne, og man bør, baade ved